

Udskrift af retsbogen

Den 6. marts 2015 kl. 15:00 blev retten sat i retssal 23 af dommer Marianne Lund Larsen.

Der blev foretaget i ikke offentligt retsmøde
sag nr. BS 23A-583/2014:

Beboerforeningerne omkring Marmorkirken v/Steffen Hamann
Frederiksgade 5, 4.
1265 København K
mod
Transportminister Magnus Heunicke
Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes: Sagsøgers processkrift af 6. februar 2015 ad formaliteten.

Der afsagdes

Kendelse:

Under denne sag, der er anlagt den 14. februar 2014, har sagsøgeren, Beboerforeningerne omkring Marmorkirken v/ Steffen Hamann, anlagt sag mod sagsøgte, transportminister Magnus Heunicke, med påstand om, at transportministeren tilpligtes at anerkende, at Transportministeriets afgørelse af 15. maj 2013 om, at Metroselskabets ansøgning af 29. april 2013 om ændrede arbejdstider mv. af Cityringprojektet kan rummes inden for den gennemførte og godkendte VVM-redegørelse for Cityringen og derfor ikke kræver VVM-procedure, er ugyldig.

Sagsøgte har principalt nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at afvisningspåstanden ikke tages til følge.

Sagsøgeren har fremsat anmodning om, at sagen i medfør af retsplejelovens § 226 henvises til Østre Landsret.

Sagsøgte har protesteret mod, at sagen henvises til Østre Landsret.

Sagsøgte har i processkrift af 27. august 2014 fremsat anmodning om, at afvisningspåstanden udskilles til særskilt forhandling og afgørelse, jf. retspleje-

lovens § 253, stk. 1, idet sagsøgte har anført, at samvirket "Beboerforeningerne omkring Marmorkirken" hverken har søgsmålskompetence, processuel partsevne eller retlig interesse.

Sagsøgeren har i et forberedende retsmøde den 3. september 2014 tilsluttet sig sagsøgtes anmodning om, at afvisningspåstanden udskilles til særskilt forhandling og afgørelse.

Denne kendelse angår alene spørgsmålet om, sagen skal henvises til behandling ved Østre Landsret.

Parternes hovedanbringender

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand om, at afgørelsen af 15. maj 2013 er ugyldig, anført, at det er forkert at sidestille støj om dagen og om natten, og at det er i modstrid med VVM-direktivet at bedømme væsentligheden af en projektændrings miljøvirkninger ved at modregne de negative virkninger af projektet med de positive miljøpåvirkninger. Sagsøgeren har således gjort gældende, at de af Metroselskabet i april 2013 ansøgte ændringer af Cityringprojektet er omfattet af VVM-direktivets bilag II pkt. 13 (a), hvorefter der skal ske VVM-screening af ændringer eller udvidelser af projekter, som allerede er godkendt, er udført eller ved at blive udført, når de kan være til skade for miljøet (ændring eller udvidelse, som ikke er omfattet af bilag I).

Sagsøgeren har endvidere anført, at sagsøgeren har retlig interesse i søgsmålet, selvom sagsøgeren har fået medhold i sine klager, jf. Natur- og Miljøklagenævnets afgørelser af 7. november 2013 og 5. februar 2014, idet trafikministeriets notat af 15. maj 2013 - efter den seneste afgørelse fra Natur- og Miljøklagenævnet - fortsat må anses for bindende for Københavns Kommune, således at sagsøgeren er henvist til ved sagsanlæg at få prøvet denne afgørelse. Sagsøgeren har endvidere henvist til, at sagsøgtes beslutning om ikke at gennemføre en VVM-procedure har haft faktiske konsekvenser for sagsøgeren, idet beslutningen bevirkede, at der i perioden fra den 15. juli til den 31. juli 2013 blev arbejdet i døgndrift på metrobyggepladsen ved Marmorkirken.

Sagsøgte har til støtte for frifindelsespåstanden anført, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Transportministeriets vurdering i notatet af 15. maj 2013, idet ministeriet med rette har vurderet, at de miljømæssige virkninger af Metroselskabets forslag til ændringer i byggeriets anlægsfase lå inden for det, der allerede var vurderet i den oprindelige VVM-redegørelse. Sagsøgeren har endvidere ikke påvist, at Transportministeriets vurdering i notat af 15. maj 2013 har haft eller har nogen betydning for sagsøgerens forhold. Sagsøgeren har dermed ikke retlig interesse i det rejste spørgsmål.

Sagsøgte har endvidere henvist til, at Folketinget efterfølgende har vedtaget lov nr. 748 af 25. juni 2014 om ændring af lov om Cityring og ligningsloven,

og at transportministeren med hjemmel i loven har reguleret forurening og gener fra metrobyggepladserne i byggepladsbekendtgørelsen og nabopakkebekendtgørelsen, begge udstedt den 25. juni 2014, hvorfor regler om støj og arbejdstider ikke længere fremgår af påbud meddelt af Københavns Kommune, men af byggepladsbekendtgørelsen. Transportministeriets vurdering i notat af 15. maj 2013 har således ingen konsekvenser haft for sagsøgeren som samvirke, men eventuelt for et konkret, men ukendt antal af de beboere, der deltager i samvirket via deres beboerforening.

Parternes synspunkter vedrørende spørgsmålet om henvisning:

Sagsøgeren har til støtte for anmodningen om henvisning anført, at sagen er af principiel karakter og har væsentlig samfundsmæssig rækkevidde.

Sagsøgeren har herved henvist til, at det principielle spørgsmål i denne sag er, hvornår en ændring af et større anlægsprojekt har en sådan karakter, at ændringen kræver en VVM-screening. Netop dette spørgsmål gav anledning til betydelig tvivl forud for sagsøgtes notat af 15. maj 2013, der har karakter af en beslutning. Der er derfor en væsentlig og fremadrettet almen interesse i at få afklaret, om sagsøgtes beslutning i notat af 15. maj 2013 var ugyldig. Sagsøgeren har til støtte for anmodningen om henvisning endvidere henvist til behovet for, at der sker præjudiciel forelæggelse for EU-domstolen.

Sagsøgeren har endvidere henvist til, at danske domstole ikke tidligere har taget stilling til søgsmålsadgang for "den berørte offentlighed" efter VVM-direktivets artikel 11. Sagen har almen interesse for større anlægsprojekter, hvor det ved lov er besluttet at sætte de almindelige regler om klageadgang til Natur- og Miljøklagenævnet ud af kraft.

Sagsøgte har protesteret mod, at sagen henvises til Østre Landsret, da sagen hverken har principiel karakter, generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen eller en væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt. Sagsøgte har herved henvist til, at sagen udspringer af de helt særlige og konkrete forhold og regler, der gør sig gældende for så vidt angår anlægget af Cityringen. Sagen har derfor ingen generel betydning. Hertil kommer, at en bedømmelse af vurderingen i Transportministeriets notat af 15. maj 2013 som følge af fremsættelsen af lovforslag nr. 177 heller ikke har nogen betydning fremadrettet.

Rettens begrundelse og afgørelse:

Sagen angår i første række spørgsmålet, om sagsøgeren har søgsmålskompetence og processuel partsevne samt retlig interesse i, at der sker prøvelse af sagens materielle spørgsmål, jf. sagsøgtes afvisningspåstand.

Sagen angår i anden række spørgsmålet, om Trafikministeriets beslutning, indeholdt i notat af 15. maj 2015, hvorefter Metroselskabets ansøgning om

ændrede og udvidede arbejdstider på arbejdspladsen Marmorkirken kunne rummes inden for den godkendte VVM-redegørelse, er ugyldig, herunder om disse ændringer for så vidt angår arbejdstiden indebærer så væsentlige miljøpåvirkninger, at ændringerne er omfattet af VVM-direktivets bilag II pkt. 13(a), og dermed ikke kunne tillades uden forudgående VVM-screening og -procedure.

Sagens materielle spørgsmål vedrører samspillet mellem reglerne i lov om en Cityring § 3 og § 4 og de krav, som følger af VVM-direktivet i forbindelse med et større anlægsprojekt som Cityringen. Sagen findes herefter at angå lovforklaring af en vis kompleksitet. Der ses ikke tidligere i retspraksis at være taget stilling til netop de spørgsmål, som denne sag rejser. Sagen er således af principiel karakter og har desuden væsentlig samfundsmæssig rækkevidde.

Den omstændighed, at afgørelsen af de rejste spørgsmål kun berører en begrænset kreds af borgere, findes ikke at fratage sagen dens principielle karakter.

At der efterfølgende er gennemført lovgivning med henblik på afhjælpning af generne ved byggeriet for de berørte naboer og truffet beslutning om gennemførelse af supplerende VVM-vurdering, findes heller ikke at burde føre til, at henvisning undlades.

Herefter

bestemmes

Denne sag henvises til Østre Landsret.

Sagen sluttet.

Retten hævet.

Marianne Lund Larsen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 9. marts 2015.

Grith F. Sørensen, kontorfuldmægtig